

[Tommy Dinesen]

forpligtelsen skal varetages af speciallæger, der måske er ansat på andre offentlige sygehuse. Det vil altså sige, at speciallæger, der i forvejen er ansat af det offentlige, og som også igennem deres overenskomst har mulighed for ekstrafortjeneste, hvor sygehuspersonale og apparatur står gratis til rådighed, nu får mulighed for en tredje ekstraintægt, nemlig hvis de også arbejder på et privat sygehus. Det er i direkte strid med de love, folketinget har vedtaget med hensyn til ordentlige arbejdsforhold ifølge miljøloven.

I lovforslaget er det ikke belyst, hvem der skal betale, hvis en læge laver en forkert operation med invaliditet til følge for patienten. Er det samfundet, der skal betale den slags fejltagelser?

Jeg vil gerne citere Lars Banke i Ugeskrift for Læger, der siger:

»Der er ikke brug for private betalingshospitalet her i landet, men der er brug for, at lægerne her i landet lærer at forstå deres ledelsesansvar, også når det gælder økonomien og udviklingen i sundhedsvæsenet. Dette gøres nok bedst ved, at lægerne uddannes i ledelse, administration, økonomi.«

Fra SFs side vil vi fortsat gå ind for princippet om lige og vederlagsfri sygehusbehandling, således at der ikke oprettes sygehus finansieret ved, at folk, der har råd til det, kommer forrest i rækken, når de skal opereres, fremfor andre borgere i landet.

Vi vil fra SFs side gerne medvirke til en positiv videre behandling i udvalget og vil gerne være med til at se på, hvilke grupper i udlandet der bør have ret til vederlagsfrit sygehusophold, som f. eks. pensionister, søfolk, u-landsfrivillige og unge under uddannelse.

Jeg synes, det har været fantastisk at høre nogle af de ordførere, der lige har været heroppe, for de siger jo alle sammen: nu skal vi altså bare sørge for at få ventelisterne væk; vi skal bare bevilge nogle penge. Når man gennem 8 år har arbejdet med dette her i amtskommunen og gang på gang set de samme borgerlige stemme imod, når der er forslag til ekstrabevillinger til sygehusvæsenet, synes jeg, det er ret fantastisk. Men man skal måske vænne sig til, at det er sådan herinde.

Knud Lind (FP):

Lovforslag nr. L 95 om sygehusvæsenet er en understregning af socialdemokratiets ubændige lyst til at gribe ind i det enkelte menneskes frihed til selv at vælge. Her er der tale om syge mennesker, der ønsker at vælge, af hvem og hvor de ønsker at blive behandlet, syge medborgere, der måske i stedet for en ferietur til udlandet ønsker at blive deres sygdom kvit hurtigt ved at blive opereret. En indgriben i den personlige frihed. Disse syge menneskers helt fundamentale livskrav blæser indenrigsministeren på under devisen: alle skal behandles på samme vilkår.

Hvad er det så for vilkår, der tilbydes de syge i dag? En venteliste med 45.000 patienter; overfyldte hospitalet i København; folk, der ligger stuvet sammen på hospitalsgangene, så brandvæsenet må gribe ind; sygehusbureaukрати i spørgsmålet om kaution – det kan ministerens partifælle fru Winnie Møller tale med om – faglige grænser og stridigheder, som har gjort arbejdsgangen tung; 11 timers regel m.v.; operationsstuer, der ikke udnyttes fuldt ud; arbejdsløshed blandt yngre læger.

Ministeren vil nu nedsætte et ventelisteudvalg. Hvor lang tid skal patienterne vente på, at dette nye udvalg, venteudvalget, får barslet? Har ministeren i det hele taget noget retsgrundlag for at forlange en central venteliste?

Midt i dette bureaukratiske sygehuskaos stiller ministeren med et lovforslag, der indirekte forbyder oprettelsen af private sygehuse i form af visitations- og betalingsregler. Har ministeren da slet ingen situationsfornemmelse for, hvad der rører sig i befolkningen? De private sygehuse vil ikke ødelægge de offentlige sygehuse – det skal de nok selv klare. Det offentlige har ca. 44.000 sengepladser; det private sygehus, som nogle læger har ønsket at oprette, skulle kunne rumme højst ca. 100 sengepladser. Der vil således ikke være noget med konkurrenceforhold, kun i ministerens fantasi. Er ministeren bange for, at de private sygehuse vil vise, at de offentlige sygehusomkostninger er for store? Jeg spørger blot.

Jeg tyder ministerens modvilje mod private sygehuse som en erkendelse af, at der er noget galt i styringen af de offentlige sygehuse.

I ministerens bemærkninger til lovforslaget skriver ministeren indledningsvis: